

tilsvarende forudsætninger også den, som havde truffet væsentlige foranstaltninger til erhvervsmæssig udnyttelse af opfindelsen her i landet.

Stk. 2. Den i stk. 1 omhandlede ret kan kun overgå til andre sammen med den virksomhed, hvori den er opstået, eller hvori udnyttelsen var tilsigtet.

§ 5. Uanset at der er meddelt patent på en opfindelse, må andre end patenthaveren udnytte opfindelsen ved brugen af et udenlandsk køretøj, fartøj eller luftfartøj under det pågældende samfærdselsmiddels midlertidige eller tilfældige tilstedeværelse her.

Stk. 2. Handelsministeren kan bestemme, at reservedele og tilbehør til luftfartøjer uanset et meddelt patent må indføres og anvendes her til reparation af luftfartøjer, hjemmehørende i en fremmed stat, der indrømmer tilsvarende rettigheder for danske luftfartøjer.

§ 6. Handelsministeren kan bestemme, at ansøgning om patent på en opfindelse, som tidligere er angivet i en ansøgning om beskyttelse i et fremmed land, i forhold til bestemmelserne i § 2, stk. 1 og 2, og § 4 på begæring skal anses indleveret samtidig med ansøgningen i vedkommende fremmede land.

Stk. 2. Handelsministeren fastsætter de nærmere vilkår for retten til at gøre sådan prioritet gældende.

§ 7. Patenthaveren kan få tillægspatent på en videreudvikling af opfindelsen, såfremt ansøgning herom indleveres, inden ansøgningen om hovedpatentet er blevet almindeligt tilgængelig i overensstemmelse med reglerne i § 22.

Stk. 2. Tillægspatent kan meddeles, uanset at kravet i § 2, stk. 1, ikke er opfyldt i forhold til indholdet af ansøgningen om hovedpatentet. Tillægspatentet ophører at gælde samtidig med hovedpatentet, medmindre andet følger af stk. 3, og kan kun overgå til andre sammen med hovedpatentet.

Stk. 3. Ophører hovedpatentet på grund af, at patenthaveren giver afkald på patentet, eller erklæres patentet ugyldigt, udgør tillægspatentet et selvstændigt patent for den resterende del af patenttiden. Findes der flere tillægspatenter til hovedpatentet,

gælder i så fald det først meddelte tillægspatent som hovedpatent og de øvrige som tillægspatent til dette.

Kapitel II.

Patentansøgninger og deres behandling m. v.

§ 8. Patentmyndigheden er direktoratet for patent- og varemærkevæsenet, der ledes af en direktør.

Stk. 2. Handelsministeren nedsætter et patentankenævntil behandling af klager over patentmyndighedens afgørelser, jfr. §§ 25 og 67. 2 af medlemmerne, heraf formanden, skal opfylde de almindelige betingelser for at kunne beskikkes til landsdommer, medens de øvrige skal være teknisk sagkyndige. Formanden bestemmer under hensyn til den enkelte sags beskaffenhed, hvem og hvor mange af nævnets medlemmer, der skal deltage i sagens behandling.

§ 9. Ansøgning om patent indleveres skriftligt til patentmyndigheden. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af opfindelsen omfattende tegninger, når sådanne er nødvendige samt en bestemt angivelse af, hvad der søges beskyttet ved patentet (patentkrav). Beskrivelsen skal være så tydelig, at en fagmand på grundlag deraf kan udøve opfindelsen.

Stk. 2. I ansøgningen skal opfinderens navn angives. Søges patent af en anden end opfinderen, skal ansøgeren godtgøre sin ret til opfindelsen.

Stk. 3. Ansøgeren skal betale den fastsatte ansøgningsafgift.

§ 10. I samme ansøgning må ikke søges patent på to eller flere af hinanden uafhængige opfindelser.

§ 11. Søges patent på en opfindelse, som fremgår af en af ansøgeren tidligere indleveret patentansøgning, der ikke er endelig afgjort, skal den senere ansøgning på ansøgerens begæring og på de af handelsministeren fastsatte vilkår anses som indleveret på det tidspunkt, da de akter, hvoraf opfindelsen fremgår, indkom til patentmyndigheden.

§ 12. Har ansøgeren ikke bopæl her i landet, skal han have en herboende fuld-